

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1142/2020
06.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Назми Раме, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 3. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Назми Раме, адвоката Владана Ивановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 9/16 од 07.11.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1002/19 од 10.02.2020. године, у седници већа одржаној 06.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Назми Раме, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 9/16 од 07.11.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1002/19 од 10.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 9/16 од 07.11.2019. године, окривљени Назми Рама оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 3. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 29.07.2016. до 09.09.2016. године те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебном одлуком као и да суду накнади паушал.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1002/19 од 10.02.2020. године, одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву и браниоца окривљеног Назми Раме и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених пресуда, на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Владан Ивановић, поднео је захтев за заштиту законитости због „повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП; 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду „да утврди да је поднети захтев основан, те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење“.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозовљен, односно нема законом прописан садржај.

Наиме, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим, односно жалбеним судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног, адвоката Владана Ивановића се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, која представља законски разлог, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, али без указивања у чему се иста састоји односно бранилац не опредељује и не конкретизује означену повреду закона, што је супротно одредби члана 484. ЗКП.

Како је Врховни касациони суд, приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца, везан разложима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, то значи да суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози и повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој се повреди закона ради, из ког разлога поднети захтев, у напред наведеном делу, нема прописан садржај.

Такође, поднетим захтевом браниоца окривљеног, се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП која такође представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног наводима да је на основу медицинске документације и судскомедицинског вештачења утврђена врста и тежина, али не и механизам настанка телесних повреда оштећеног АА те да није утврђено да ли је и на који начин истом приликом доведен у опасност живот оштећеног ББ, па је суд погрешном оценом изведених доказа погрешно закључио да је окривљени конкретном приликом довео у опасност живот оштећеног ББ, док је другостепени суд потврдио незакониту првостепену пресуду. Из наведених разлога одбрана налази да је у конкретном случају примењен закон на штету окривљеног и тако учињена и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП јер се по налажењу одбране у радњама окривљеног стичу само обележја кривичног дела убиство из члана 113. у вези члана 30. КЗ.

Изнетим наводима се, по налажењу Врховног касационог суда, на сопствено виђено чињенично стање од стране браниоца окривљеног, врши и сопствена правна квалификација истог уз изношење коначног закључка да се у радњама окривљеног стичу битна обележја блажег кривичног дела из члана 113. у вези члана 30. КЗ, чиме се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП, која, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, те је у наведеном делу захтев оцењен као недозвољен.

Осим наведеног, поднетим захтевом се указује да разлози првостепене и другостепене пресуде не садрже правно ваљане чињенице, чиме се, без нумеричког означавања, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која такође не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног те је, у овом делу, захтев оцењен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић